

PodĎakovanie za úrody – 4.10.2015

Genesis – 13,1-18

Milí bratia a sestry v Pánovi!

(deti, Viete sa deliť, napríklad ako by ste si rozdelili čokoládu, predstavte si rozlomíte ju a ona sa rozlomí na dve časti, ale jedna je o trochu väčšia ako tá druhá, čo spravíte?, ktorú si necháte?...

Stále máme pokušenie rozdeliť sa tak, že väčšie a lepšie si necháme my a to čo zvyší, to dáme bratovi, sestre, kamarátovi... Ak sa nám aj podarí urobiť to spravodlivo, tak v hlave to pokušenie určite bolo a ak sa nám to podarí urobiť opačne, tak sme sa možno aj pomýlili...ako náš Šimon občas...)

Dnes sa však chceme inšpirovať konaní jedného muža, ktorý sa nepomýlil a predsa si nechal horší kúsok...

Abrám v Egypte zlyhal a zachoval sa ako zbabelec, ktorý nedôveruje Bohu. O ňom a jeho putovaní rozmýšľame štvrtkové večery. Ak chcete vedieť, čo vyvedol, môžete si prečítať 12 kapitolu Genesis. Ale dnes sa chceme inšpirovať jeho konaním potom ako sa z Egypta vrátil.

Prvou vecou, ktorú spravil bolo začať odznova. Z Egypta si to rovno namieril do Bételu, tam, kde prvýkrát svojou nohou vstúpil do zaslúbenej zeme, tam kde prvýkrát v novej budúcnosti urobil oltár svojmu Bohu, tam, kde prvýkrát v novej zemi v dôvere odovzdal svoj život Bohu.

Tak dobre vtedy začal.

Tak dobre aj my niekedy začneme! Sme takí oduševnení pre dobrú vec, mnohokrát pre Božiu vec a vkladáme to do jeho rúk, aby to bolo požehnané, aby sme my boli požehnaní a požehnaním a....tak dobre sme začali, no nie? A práve to je ten čas, kedy Boží nepriateľ spozornie....“Á, tuším má niekto dobre našliapnuté, zdá sa mi, že tu niekto ráta s Bohom?! Tak takto to nemôžeme nechať....!“

A zrazu si veci zariaďujem po svojom. Chcem to mať vo svojej réžii! Chcem to mať tak ako to chcem ja! Ja viem, čo je pre mňa dobré! Takto to chcel aj Abrám. A my sme úplne mimo cesty s Bohom a niekto sa teší, že mu to zase vyšlo...

Keď to všetko praskne, ako sa to stalo aj v Abrámovom prípade (dúfam, že to hovorím napínavo aby ste si doma otvorili Bibliu a zistili o čo vlastne išlo...), teda keď to všetko praskne a my si uvedomíme, že zasa sme zlyhali, tak potom - urobme to, čo urobil Abrám!

Choďme na začiatok! Tam, kde sme dobre začali, tam, na to miesto, kde sme odovzdali svoj život Bohu, tam, na to miesto, kde sme túžili kráčať v dôvere a byť požehnaní a byť požehnaním...

Možno viete, kde to bolo, alebo kde to je, On išiel opäť do Bételu. A začína odznova, inak. Pretože spoznal Božiu veľkorysosť. Totiž ku podivu, napriek svojmu zlému rozhodnutiu a zlyhaniu, Boh ho požehnáva, zdravím, úrodou, stádami, majetkom. To nečakal ani boží nepriateľ, bol škrt cez jeho rozpočet. A ani Abrám. Jednoducho nerátame s Božou milosťou a nespravodlivou veľkorysou Božou láskou.

Je to jednoducho úžasná milosť a tá Božia úžasná veľkorysosť viedla Abráma k veľkorysosti.

Nechať viac, nechať lepšie. Rozdeliť sa tak ako sa nedelia malé deti. Naše deti sa delia tak, že väčší a krajší kus si nechajú pre seba.....však?...

Abrám to urobil presne opačne, veľkoryso.

Keďže boli nejaké nezhody medzi zamestnancami a nakoniec by to bolo aj v rodine. Abrám navrhuje synovcovi Lótovi:

„Vieš čo, Lót, asi by to nebolo dobré ostať spolu, po čase by to viedlo len k tomu: koľko?, kedy?, kto?, ako a prečo?. Naviac všade okolo sú cudzinci, ktovie ako to dopadne...Bol by som radšej keby medzi nami bolo všetko fér a mali sme dobré vzťahy. Bude lepšie, keď sa rozdelíme.

Takže, ja som starší, som brat tvojho otca, som bohatší a váženejší, skúsenejší, všetci ma rešpektujú...preto vyber si ty pôdu a miesto, kde sa chceš usadiť. Zaujímavé rozhodnutie. Ponúkam ti väčší a lepší kus.“

Bez mladšieho Lóta Abrám zostáva so svojou Sárrou, bezdetný, uprostred pohanského sveta, sám na seba, odkázaný len na Božie vedenie, Božiu ochranu. Úplne sa odovzdáva Bohu, bez poistky, ktorou by Lót v jeho prípade mohol byť.

Nebolo to len ľudské gesto. Bolo to gesto viery. Po skúsenosti z Egypta sa vyliečil z myšlienok len na svoj prospech. Jeho Boh zostal verný, tak aj On chce zostať verný Bohu.

Cesta viery je pre neho dôležitejšia ako úroda alebo neúroda, vlaha alebo sucho, dôležitejšia než hlad, či dostatok.

Už zistil, že zmysel života je inde než vo vonkajších podmienkach a okolnostiach.

Na rozdiel od pragmatického Lóta, ktorý na túto ponuku nezaváhal.

„Ak je niečo výhodné, neváhaj. Prečo by somsa mal šuchtať po púšti, keď sa môžem usadiť pri rieke na úrodnej pôde, na mieste, ktoré mi tak pripomína domov medzi Eufratom a Tigrisom.

*Tak teda, ak inak nedáš..., vďaka strýko za tvoju šľachetnosť, tiahne ma to do mesta, ako všetkých mladých, vieš, pekný dom, záhradka, čo na tom, že v tom meste žijú skazení, sebeckí ľudia. Mne sa už nechce túlať po púšti, všetko také rovnaké, skala, piesok, piesok, skala. Čo na tom, že budem jedna ruka s podrazákmi, mafiánmi, pasákmi a zlodejmi? Moje motto je: **zdravý a bohatý, úspešne a v pohodlí**. Tá Sodoma bude celkom fajn? Môžeš sa spýtať hneď vedľa v Gomore, možno by si aj ty...*

Abrám v skúške viery druhýkrát obstál.

Keď Lót od neho odišiel a Abrám zostal sám so Sárrou, Boh mu hovorí:

Hore hlavu, chlapče, pozri sa na sever, na juh, na východ i na západ. Všetko, čo vidíš, dám tebe a tvojim deťom a deťom tvojich detí a ďalším generáciám až naveky. Tvojho potomstva bude toľko ako prachu na zemi a ako hviezd na nebi...a piesku v mori.

Brat, sestra,

Toľko Božieho požehnania sme prijali, toľkokrát nás Boh vytiahol z blata, napriek našim zlyhaniam a zahrnul nás svojou veľkorysťou, napriek našim odbočkám z jeho cesty.

Ak nás to prekvapuje, pretože vieme, čo sme zač a čo sme sľúbili a nesplnili a ako sme veci brali do svojich rúk, ako sme všetky dary brali automaticky a On aj tak je k nám vo všetkých oblastiach nášho života veľkorysý...ak nás to prekvapuje, potom aj my budeme vedieť byť veľkorysí.

Pretože budem vedieť že ten lepší kúsok, s ktorým sa rozdelím je kúsok od Neho, tak ako všetko, čo mám. Tak ako dobré jedlo, ako úroda na poli a v záhrade, tak ako čistá voda, tak ako moja práca, tak ako môj majetok, tak ako moje deti, moja rodina. Všetko sú dary jeho veľkorysosti.

Čo teraz s tým všetkým? Mám na výber. Buď sa budem hnať za výhodami dneška, alebo sa tých výhod vzdám, vediac, že aj tak budem požehnaný a požehnaním.

Buď Sodoma, ktorá ma vtiahne do svojho víru alebo púšť slobody.

A nakoniec buď budeš utekať z pekla ako Lót alebo sa staneš požehnaním pre toľkých, že to nepôjde ani spočítať.

Amen.